

ogfaa der for at forebygge Nepotisme og anden Misbrug ved Embedsbesættelser — hvor de ere indrettede fuldkommen fri; man forlanger kun en vis Mængde Points og opstiller ved Siden af hinanden en Række Fag, idet man siger; Karakter i dette Fag tæller saameget og dette Fag saameget, og saa overlader man til Bedkommende selv at vælge, hvilket Fag de ville. Ganffe vist vil det vare længe, inden vi herhjemme komme bort fra den nu bestaaende forberedende Prøve, men jeg ser ikke, hvorfor man ikke skulde kunne gaa over til det friere engelske System, saa at man lod Folk, der særligt vilde lægge sig efter Historie eller Oldnordisk, eller hvad det nu var, aflægge en Prøve særligt i disse Fag, uden derfor t. Ex. at skulle sammenføre netop disse to Ting, uden som i Flertallets Forslag nødvendig at skulle undvære Græsk og Fransk. Det er et Skridt, som det neppe vil være saa vanskeligt at saa gennemført, og som maasse neppe vilde bevirke saamegen Modstand fra Skolernes Side som det Oldnordisk, og som ganffe vist har en heelt anden Betydning end dette. Ganffe vist veed jeg, at et saadant Skridt ikke kan gennemføres netop i dette Dieblif. — Men der er tillige en anden Betragtning, der gjør, at jeg ikke kan Andet end foretrække Mindretallets Forslag, og det er den, at vi dog virkelig maa tage, hvad vi kunne faa. Her bydes os Noget, som af Alle anerkjendes for et væsentligt Fremfærd, men som man fra enkelte Sider ikke vil have, fordi man tror at kunne faa noget endnu Bedre, Noget, som Flertallet dog maa vide, at det ikke kan faa i den Form, hvori det selv har søgt at opnaa det. Jeg vil ikke tale om den ubetingede Modstand fra den høitærede Ministers Side eller om den Modstand, vi kunne møde fra Landsthingets Side, skjøndt Regjering og Landsthing jo dog ere to Magter, vi maa have med, som jo dog — man tænke ellers om dem hvad man vil — i alt Fald have deres faktiske Betydning for at faa Lovgivningsarbejdernes færdige, men jeg skal minde om Modstanden andetsteds fra, som navnlig for enhver Kultusminister maa have stor Betydning, Modstanden fra de paagældende Insti-

tuter selv. Denne hele Skolesag er jo ikke bragt frem igaar eller idag, men har været drøftet, jaalænge jeg kan husse; der har været Drøftelse paa Drøftelse, Diskussion paa Diskussion, og ethvert alvorligt Forslag til Forandring har mødt den mest bidende Kritik og bestemte Modstand fra disse lærde Instituter. Disse Kredse ere jo altid mest tilbøielige til at kritisere og gjøre Modstand, og jeg er overbevist om — og vi have jo allerede set, at det er Tilfældet, — at selv den høitærede Ministers Forslag vil møde der en seig og bestemt Modstand; men er dette saa, kan man da ikke være overbevist om, at denne Modstand vil gjøre det hyderligere vanskeligt, ja gjøre det næsten uoverstigelig vanskeligt for Ministeren at tage dette tredje Stykke med om den oldnordiske Skole? Fordi jeg saaledes erkjender disse store positive Feil ved Flertallets Forslag — Feil, der ere langt større end de smaa Indvendinger, der mulig kunne gjøres mod Mindretallets Forslag — men tillige ogsaa, fordi Regjeringens Forslag indeholder en nyttig Reform, som vi nødvendig skulle forholde vor Ungdom, kan jeg ikke Andet end stemme imod Mindretallets Forslag.

Fermansen: Der er et Punkt, hvori der er Overensstemmelse mellem den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) og mig; i een Henseende staa vi paa samme Grund, nemlig, at det, hvorom her er Tale, er os begge en alvorlig Sag. Vi have begge den Overbeviåning, at vi hver fra sit Ståde kæmpe for det Rigtige. Forskjellen mellem os er det forskjellige Syn, vi have paa Sagen, men ikke Maalet; hvis det ikke var saaledes, kunde det heller ikke i mindste Maade nytte her at stifte Ord derom. Jeg skal kun idag gjøre nogle enkelte saa Bemærkninger til det, den ærede Rigsdagsmand fremførte, idet jeg ikke om Sagen selv har synderligt at tilføie til, hvad jeg tillod mig at bemærke ved 2den Behandling. Naar den ærede Folkethingsmand sagde, at der ikke er en saadan Kluft mellem Folket og Dannelsen, som jeg havde ment, det var ikke saa, at Folket var mere nordisk i sin Anskuelse, det var ikke saa, at der skulde være mere nordisk Følelse hos